

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE nr. 473

din 22 mai 2012

Prin nota nr. 531/IJ/444/SIJ/11175/ST/2012, Inspecția judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cererea formulată de doamna COJOCARU VANESSA GEORGIANA, judecător în cadrul Judecătoriei Sighetu Marmăției, de apărare a reputației profesionale.

Analizând nota Inspecției judiciare și văzând înscrisurile atașate, Plenul reține următoarele:

Prin cererea înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 1/4403/1154/16.02.2012, doamna judecător Cojocaru Vanessa Georgina din cadrul Judecătoriei Sighetu Marmăției a formulat, în temeiul dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, o cerere de apărare a reputației profesionale, urmare a unui articol, consideră aceasta, deosebit de denigrator la adresa sa apărut în săptămânalul regional „Jurnalul de Vineri” în data de 03.02.2012, în care un justițiabil și-a exprimat nemulțumirea față de soluția obținută într-un dosar înregistrat pe rolul Judecătoriei Sighetu Marmăției, recurgând la un limbaj deosebit de trivial, de vulgar și de jignitor, susținând printre altele și faptul că pârâta s-a gândit că e mai ieftin să-i zâmbească doamnei judecător Vanessa de vreo decât să-i

plătească reclamantului datoria de conform actului legal precum și faptul că „orice ne putem imagina despre doamna judecător Cojocaru numai faptul că a făcut facultatea de drept nu”.

Doamna judecător precizează că, deși articolul menționa doar inițialele reclamantului A.A din dorința de a nu influența instanța de recurs pe rolul căreia se află în prezent cauza, din felul în care se prezintă speța a dedus faptul că este vorba despre cauza înregistrată pe rolul Judecătoriei Sighetu Marmăției sub nr. , soluționată prin sentința civilă nr. . Respectiva cauză a avut ca obiect solicitarea reclamantului de obligare a părâtei la îndeplinirea exactă a obligației asumate prin contractul sub semnătură privată încheiat la 22.07.2005, prin care aceasta s-a obligat să-i plătească un comision de din prețul de vânzare a unor terenuri proprietatea sa, respectiv să-i remită suma de .

În motivarea cererii, doamna judecător susține că o dată cu dobândirea funcției de judecător, condiția bunei reputații subzistă, prin raportare la onoarea, demnitatea profesională și credibilitatea de care se bucură magistratul în societate, pe tot parcursul exercitării funcției. Reputația profesională este o consecință a integrității morale și profesionale de care trebuie să dea dovadă fiecare judecător și procuror și include atitudinea de ansamblu pe care magistratul o adoptă în relațiile cu colegii, justițiabili, avocații și, de asemenea, cu toate persoanele cu care intră în contact în exercitarea profesiei. Reputația profesională conferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, precum și autoritate în exprimarea opiniilor, cu precădere a celor profesionale. Din această perspectivă, reputația magistratului presupune două componente esențiale: obligația magistratului de a avea o conduită generală exemplară, care reprezintă și o condiție de acces în profesie, căreia îi corespunde dreptul de a se bucura de reputație în fața societății, a justițiabililor, precum și a corpului profesional și, de cealaltă parte, obligația Statului de a garanta menținerea reputației magistratului, de fiecare dată când se constată că faptele semnalate sunt de natură să îi afecteze prestigiul și, pe cale de consecință, autoritatea în exercitarea profesiei.

Având în vedere faptul că un magistrat trebuie să se bucure de o bună reputație, pentru ca atât colegii cât și opinia publică să îl perceapă ca pe o persoană demnă de

încredere, ce acționează cu corectitudine, doamna judecător apreciază că afirmațiile făcute în cuprinsul articolului din „Jurnalul de Vineri” din data de 03.02.2012 au fost de natură să-i creeze o imagine defavorabilă, să-i afecteze credibilitatea și siguranța în exercitarea profesiei, precum și autoritatea în exprimarea opiniilor, cu precădere a celor profesionale.

Referitor la articolul de presă în legătură cu care a fost formulată cererea de apărare a reputației, se rețin următoarele:

În numărul 457 din săptămâna 3 - 9 februarie 2012 a ziarului „Jurnalul de Vineri” – săptămânal regional Maramureș, Sălaj, Satu - Mare a apărut la rubrica „Pamfletarde” (paginile 10-11), sub semnătura redactorului șef _____, articolul intitulat „

_____”, în care sunt prezentate pasaje din considerentele unei hotărâri judecătorești pronunțate de doamna judecător Cojocaru Vanessa Georgina, se exprimă păreri negative cu privire la pregătirea profesională a doamnei judecător, precum și o serie de remarci ireverențioase la adresa magistratului, folosindu-se adesea expresii injurioase și cu caracter obscen.

Articolul menționat este precedat de prezentarea unei fotografii înfățișând o femeie îmbrăcată într-o ținută sumară, care alături de conținutul articolului tinde să sugereze lipsa de moralitate.

Titlul articolului și fotografia sunt prezentate și pe prima pagină a ziarului.

Articolul respectiv are următorul conținut:

„Despre doamna judecător Cojocaru Vanessa Georgiana ne putem închipui orice, veți vedea la sfârșit de ce.

Deci ne putem imagina orice despre doamna judecător Cojocaru Vanessa... din Sighetu Marmăției, numai faptul că a făcut facultatea de drept,

nu. Ferească Dumnezeu să ajungeți pe mâna completului ei, sau, ca să mă exprim mai plastic,

Să trecem la prezentarea de caz:

Am spus și susțin cu probe că în România, din 1990 încoace nu au fost și nu sunt politicieni sau guvernanți proști, doar politicieni și guvernanți, de la toate nivelele, care dau legi proaste pentru țară, dar care pe ei îi fericesc, umplându-le conturile, lăsându-i fără sentimentul rușinii, făcându-i odioși,

) din cauza unei , naturală sau provocată de

Am mai spus și susțin cu probe că instituția în care au românii cea mai mare încredere, în postul Paștelui, al Crăciunului și al Sfintei Marii, Biserica Ortodoxă, preoții și ierarhii ei cred în ortodoxie, nu în Dumnezeu.

Mai am probe că societatea civilă, în formele ei organizate este civilă doar pentru că nu poartă uniformă.

Spun, și am probe zi de zi, că Justiția din România nu se bagă peste Dumnezeu, să facă dreptate, ci se limitează la a face acte de justiție, fix așa cum i-ai face certificat de deces unui om înainte de a se naște.

Unul dintre cele mai halucinante, mai abulice, mai romantice și mai visătoare acte de justiție comise în Maramureș este cel pe care am să vi-l povestesc mai jos.

Domnul AA (nu-i dăm numele că e prea cunoscut și nu vrem să influențăm instanța de recurs) face o convenție notarială cu reclamanta și se ține de convenție, că era pe bani. Mulți bani și cinstiți bani. Iată:

“În ce privește fondul cauzei, se susține că acțiunea este fondată, reclamantul îndeplinindu-și întocmai obligațiile asumate prin convenție. Consilierea și asistența prestată de către reclamant a constat în prezența și susținerea intereselor pârâtei la ședințele Comisiei Locale de aplicare a Fondului Funciar, audiențele la Președintele Comisiei de Lege 18/1991, la primarul municipiului Zalău și la juristul din cadrul Primăriei. Reclamatul a fost cel care în baza relațiilor sale a reușit să obțină promisiunea acordării terenului în schimb pe amplasamentul identificat în titlul de proprietate. Toate demersurile pentru efectuarea schițelor topografice privind terenul au fost efectuate de

către reclamant împreună cu pârâtul. El a fost cel care a mers la fața locului cu topograful ales de pârâtă și cu topograful Primăriei Zalău pentru a verifica și identifica amplasamentul. La momentul când s-a semnat convenția, pârâta nu mai avea nicio speranță să obțină teren în natură, fiind sfătuită de cei de la primărie să atace titlurile de proprietate ale celor care au primit teren pe amplasamentul cerut de ea. Acesta a fost motivul pentru care a și făcut mențiunea pe convenție că va plăti comisionul numai dacă va obține terenul fără proces”.

L-a obținut și a plătit o parte din bani, conform convenției. Dar după ce s-a văzut cu terenurile în bătaură s-a gândit probabil că e mai ieftin să-i zâmbească doamnei judecător Vanessa, de vreo , decât să plătească datoria de conform actului legal.

“Activitatea reclamantului a constat în prezența și susținerea intereselor pârâtei la ședințele Comisiei Locale de aplicare a Fondului Funciar, audiențele la Președintele Comisiei de Lege 18/1991, la Primarul Municipiului Zalău și la juristul din cadrul Primăriei. Reclamantul a fost cel care în baza relațiilor sale a reușit să obțină promisiunea acordării terenului în schimb pe amplasamentul identificat în titlul de proprietate. Terminologia folosită chiar de reclamant că în baza relațiilor sale a reușit să obțină promisiunea acordării terenului în schimb pe amplasamentul identificat în titlul de proprietate ne duce cu gândul la noțiunea de trafic de influență, activitate pentru care reclamantul în niciun caz nu ar trebui să pretindă remunerarea. În consecință, instanța apreciind că reclamantul nu a probat îndeplinirea întrutotul a obligațiilor asumate prin înscrisul sub semnătură privată denumit Convenție va respinge acțiunea conform dispozitivului sentinței civile”.

Față de cererea de apărare a reputației profesionale formulată de doamna COJOCARU VANESSA GEORGIANA, judecător în cadrul Judecătoriei Sighetu Marmatiei, Plenul reține următoarele:

Pasajele citate din hotărârea judecătorească în cuprinsul articolelor anterior menționate au fost preluate din considerentele sentinței civile nr. _____ pronunțată în dosarul nr. _____ al Judecătoriei Sighetu Marmatiei, prin care a fost respinsă acțiunea formulată de reclamantul _____ în contradictoriu cu pârâta _____.

Cauza menționată a fost soluționată de doamna judecător Cojocaru Vanessa Georgina. Împotriva acestei sentințe reclamantul a declarat recurs, ce a fost înregistrat la data de 1.02.2012 pe rolul Tribunalului Maramureș și se află în prezent în curs de soluționare, având fixat următorul termen de judecată la data de _____.

Conform dispozițiilor art. 30 din Constituția României, republicată „libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile”, reglementându-se astfel limitele exercitării libertății de exprimare.

În acest sens, la alin. 6 și 7 al aceluiași articol se prevede că „libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine” și că „sunt interzise de lege defăimarea țării și a națiunii, îndemnul la război de agresiune, la ură națională, rasială, de clasă sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial sau la violență publică, precum și manifestările obscene, contrare bunelor moravuri”.

Potrivit dispozițiilor art. 31 alin. 4 din Constituția României „Mijloacele de informare în masă, publice și private, sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice”.

În virtutea libertății de exprimare și a rolului care este atribuit presei într-o societate democratică, jurnaliștii au posibilitatea de a pune în discuția publicului aspecte care țin de buna funcționare a autorităților și, implicit, a puterii judecătorești.

Pe de altă parte, puterea pe care o deține presa, urmare a impactului major asupra

publicului larg pe care îl au comentariile și aprecierile jurnaliștilor, nu trebuie să fie utilizată în scopul denigrării persoanelor vizate sau discreditării autorității reprezentate de acestea.

Potrivit art. 5 din Rezoluția nr. 1003 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei privitoare la etica jurnalistică, „exprimarea opiniilor poate consta în reflecții sau comentarii asupra unor idei generale sau în observații având legătură cu evenimente concrete. Deși opiniile sunt inevitabil subiective și, prin urmare nu pot și nu trebuie supuse criteriului adevărului, ele trebuie totuși exprimate într-o manieră onestă și etică”.

De asemenea, potrivit art. 21 din aceeași rezoluție, „ziaristica nu trebuie să denatureze informația adevărată, imparțială și opiniile oneste, nici să le exploateze în scopuri proprii, în încercarea de a crea sau modela opinia publică, deoarece legitimitatea sa se bazează pe respectul efectiv al dreptului fundamental al cetățenilor la informație, ca parte a respectului pentru valorile democratice”.

În conformitate cu prevederile art.10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr.30/1994 „exercitarea dreptului la libertatea de exprimare poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea națională, integritatea teritorială sau siguranța publică, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății sau a moralei, protecția reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale sau pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești”.

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a apreciat în mod constant că, în virtutea rolului care îi este acordat, presa are efectiv obligația de a alerta publicul atunci când este informată cu privire la existența unor presupuse ilegalități, însă referirea la persoane determinate, cu menționarea numelor și funcțiilor acestora, implică obligația de a furniza o bază factuală suficientă.

Exercitarea libertății de exprimare implică obligații și responsabilități, garanțiile oferite jurnaliștilor de art. 10 sunt fiind supuse condiției ca aceștia să acționeze cu bună-credință, astfel încât să furnizeze informații exacte și credibile, cu respectarea deontologiei jurnalistice (Radio France si alții c. Frantei; Colombani si alții c. Frantei ;

Bladet Tromsø si Stensaas c. Norvegiei, Cumpana si Mazare c. Romaniei; Stangu si Scutelnicu c. Romaniei).

Presa are obligația de a comunica informații și idei cu privire la toate problemele de interes general, mai ales cele care privesc funcționarea puterii judiciare (De Haes și Gijssels împotriva Belgiei), însă ea nu trebuie să întrecă anumite limite, care țin de protecția reputației și drepturilor celorlalți.

Deși, în principiu, este permis a se critica modul în care magistrații își îndeplinesc atribuțiile, aceste critici nu trebuie să depășească limitele acceptabile în virtutea art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, fiind necesar a se proteja reputația și drepturile magistraților față de afirmații care au caracterul unor insulte personale, făcute în cursul unor proceduri judiciare (Mahler împotriva Germaniei).

Instanțele, care au o misiune fundamentală într-un stat de drept, au nevoie pentru a-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile de încrederea opiniei publice, fiind necesar ca magistrații să fie protejați împotriva unor atacuri grave și nefundamentate. (Sabou si Pircalab împotriva Romaniei, Hrico împotriva Slovaciei).

Pe de altă parte, trebuie avut în vedere faptul că, urmare a obligațiilor de discreție și reținere impuse de standardele de conduită conforme cu onoarea și demnitatea profesiei, magistrații au posibilități limitate de a răspunde acuzațiilor ce li se aduc (Hrico împotriva Slovaciei).

Având în vedere prevederile art. 129 din Constituția României și dispozițiile art. 17 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, modificată și completată, conform cărora hotărârile judecătorești pot fi desființate sau modificate numai în căile de atac prevăzute de lege și exercitate conform dispozițiilor legale, orice aspecte vizând nelegalitatea ori netemeinicia hotărârilor pronunțate de instanțele judecătorești pot constitui temei pentru promovarea căilor de atac prevăzute de lege, instanțele de control judiciar fiind abilitate a statua asupra temeiniciei criticilor formulate, iar aceasta reprezintă modalitatea prin care persoanele interesate pot invoca aspectele care țin de activitatea de judecată, nu prin intermediul unor articole de presă.

Totodată, fie că este vorba despre activitatea de judecată, care este supusă controlului exercitat de instanțele de control judiciar, fie că este vorba despre semnalarea

unor aspecte care vizează conduita sau activitatea necorespunzătoare a judecătorilor, cadrul de exercitare a libertății de exprimare trebuie să se circumscrie prevederilor constituționale și a celor reglementate de lege, nicio persoană, indiferent de nemulțumirile pe care dorește să le exprime, nefiind îndreptățită ca prin demersurile întreprinse să aducă atingere onoarei ori demnității altor persoane.

Plenul constată că în articolul apărut în săptămânalul regional „Jurnalul de Vineri” în data de 03.02.2012 se încearcă acreditarea ideii că doamna judecător Cojocaru Vanessa Georgina ar fi soluționat cauza într-o manieră nelegală, ca urmare a săvârșirii unei fapte de corupție.

În acest sens se reține că acuzațiile sunt aduse în mod explicit, autorul articolului afirmând că pârâta „s-a gândit probabil că e mai ieftin să-i zâmbească doamnei judecător Vanessa, de vreo , decât să plătească datoria de conform actului legal” și că „în urma zâmbetului, sentința s-a dat pe dos, iar motivarea este ” fiind de natură a sădi în conștiința cititorilor îndoieli cu privire la integritatea magistratului și la pregătirea profesională a acestuia.

În sensul celor anterior expuse, Plenul mai reține că, pe lângă acuzațiile de corupție a căror existență nu este dovedită în nicio modalitate, articolul menționat abundă în expresii jignitoare și chiar triviale, obscene.

Mai mult, jurnalistul autor al articolului nu se limitează la a prezenta „un caz”, care, în opinia sa ar reprezenta „unul dintre cele mai halucinante acte de justiție comise în Maramureș”, referindu-se la soluția și motivarea unei hotărâri judecătorești, care așa cum se arată în cuprinsul articolului erau supuse controlului judiciar, cauza aflându-se în recurs, ci își începe articolul printr-o serie de expresii triviale care nu se pot subsuma unui demers jurnalistic nici chiar încadrat genului „pamflet” și care au exclusiv natura unor insulte personale la adresa doamnei judecător Cojocaru Vanessa Georgina, numele și funcția fiind prezentate în mai multe rânduri într-un contex care sugerează atât lipsa pregătirii profesionale, cât și o lipsă de moralitate. Este de remarcat în acest sens atât titlul articolului cât și fotografia ce îl însoțește.

Plenul reține că modalitatea de exprimare depășește considerabil cadrul unei conduite conforme principiilor consacrate de Constituția României și de Convenția

Europeană a Drepturilor Omului, ținând seama de faptul că libertatea de exprimare nu poate fi înțeleasă ca libertate de face remarci cu caracter ireverențios și care nu au suport probator, de natură a afecta reputația altor persoane.

Potrivit art. 30 alin.(2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, judecătorul sau procurorul care consideră că independența, imparțialitatea sau reputația profesională îi este afectată în orice mod se poate adresa Consiliului Superior al Magistraturii care, după caz, poate dispune verificarea aspectelor semnalate, publicarea rezultatelor acesteia, poate sesiza organul competent să decidă asupra măsurilor care se impun sau poate dispune orice altă măsură corespunzătoare, potrivit legii.

Reputația profesională reprezintă părerea publică referitoare la modul în care magistratul își exercită profesia și este o consecință a integrității morale și profesionale de care trebuie să dea dovadă fiecare judecător și procuror.

Reputația profesională conferă magistratului credibilitate și autoritate, constituind o valoare esențială în exercitarea funcției.

Prin articolul de presă menționat sunt puse sub semnul întrebării atât competența profesională a doamnei judecător, cât și integritatea sa, sugerându-se că soluția pronunțată ar fi rezultatul unui act de corupție.

La soluționarea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de doamna COJOCARU VANESSA GEORGIANA, Plenul va avea în vedere legătura dintre afirmațiile apărute în articolul de presă sus-menționat, exercitarea profesiei de către magistratul în cauză, dar și influența acestor articole asupra percepției publice.

În urma verificărilor realizate, s-a constatat că nu se conturează indicii privind săvârșirea de către doamna judecător a vreunei abateri disciplinare prevăzute de art. 99 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, a normelor de deontologie profesională sau a vreunei infracțiuni.

Prin articolul de presă se critică virulent și injurios o hotărâre judecătorească, se fac afirmații cu conotații deosebit de grave, de natură penală, ce induc în conștiința opiniei publice o percepție negativă cu privire la activitatea, probitatea și

reputația profesională a judecătorului investit cu soluționarea în primă instanță a cauzei, acreditând ideea unei hotărâri ar fi rezultatul unui act de corupție.

Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul presei de a informa publicul, dar și dreptul publicului de a fi informat într-un mod corect și adecvat. Exercițarea dreptului la libera exprimare de către jurnaliști presupune în egală măsură obligații și responsabilități. În acest sens, jurnaliștii sunt datori să acționeze cu bună-credință pentru furnizarea de informații în concordanță cu etica jurnalistică.

Astfel, referindu-se la restrângerea libertății de exprimare în scopul garantării autorității și imparțialității puterii judecătorești, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în afacerea „Braford contra Danemarcei” a decis că „interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea magistraților este superior aceluia de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora”, iar în cauza „Pager și Oberschlick contra Austriei” s-a statuat că „activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”.

Conform art. 5 și 6 din Rezoluția nr. 1003 a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei privitoare la etica jurnalistică, exprimarea opiniilor jurnaliștilor poate implica comentarii asupra unor evenimente reale, care, deși nu pot fi supuse criteriilor de corectitudine, trebuie exprimate în mod sincer și etic.

Având în vedere prezentarea în cuprinsul articolului prin care se fac aprecieri ireverențioase și injurioase la adresa doamnei judecător Cojocar Vanesa Georgina și se formulează acuzații de corupție, gravitatea afirmațiilor din articol și impactul public al acestora, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că acesta a fost de natură să lezeze reputația profesională a judecătorului.

Pentru considerentele expuse, constatând că afirmațiile cuprinse în articolul de presă anterior menționat nu sunt justificate, iar prin criticile denigratoare, formulate într-un limbaj deosebit de trivial, de vulgar și de jignitor aduse doamnei judecător COJOCARU VANESSA GEORGIANA în legătură cu Sentința civilă nr.

, pronunțată în dosarul nr. 100/2012 al Judecătoriei Sighetu Marmăției, s-a indus o percepție negativă cu privire la activitatea, probitatea și reputația profesională a magistratului menționat, prin acreditarea ideii unei hotărâri greșite, rezultatul unui act de corupție, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii va admite cererea de apărare a reputației profesionale formulată de doamnă COJOCARU VANESSA GEORGINA, judecător la Judecătoria Sighetu Marmăției, astfel cum a fost formulată.

Față de cele mai sus arătate, în temeiul dispozițiilor art. art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

**PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE**

Art.1 - Admiterea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de doamna COJOCARU VANESSA GEORGINA, judecător în cadrul Judecătoriei Sighetu Marmăției.

Art.2 - Prezenta hotărâre se comunică Biroului de informare publică și relații cu mass-media, în vederea emiterii unui comunicat de presă.

Dată în București, la data de 22 mai 2012

Președinte,
Judecător Alina Nicoleta GHICA

